

confessores q̄ non prodest eis confessio. Vñ si cō
fessor prius interrogauerat in geneali de tali ma
teria. et tunc confitēs noluit exprimere. cū tamē
bñ ē cordaētur vicij sui. Sed cum postea interro
gatur in particulari: exprimit. q̄ minus videt
sibi erubescibili q̄ si p se expressisset. ostēdendum
est ei quomō fide confitetur. Et quia nō valz sibi
talis confessio s̄m **Guilb.** nisi mutet propositum
scz q̄ habet; adhuc de illo cōfiteri a p se exp̄mēt
in p̄ticulari q̄ntum ad illud qd̄ est necessarium a
doleat de illa fitione commissa.

De cōtritione quam debz h̄re penitens.A.

AT q̄ dictum est quō debeat penitens aui
sari de contricōne: z̄io de cōtritione aliquid
dicendum est. ¶ Nō q̄ d̄r̄na est inter at
tricōnem a contritionem. ut dicit Tho. in. 2to.
di. xvij. Nam attricō impōrt̄ quandā displicētiā
de pcc̄is. s̄ imperfectam. vnde attritū ē aliquo mō
tritum. s̄ contricō impōrtat p̄fectā displicētiā de
peccatis. vnde contritū id ē simul tritū a in pulue
rem redactum. ¶ Est aut̄ cōtricō s̄m **De.** in. 2to.
di. 11. dolor volūtarie assumptus pro pcc̄is cum
proposito cōfitendi a satisfaciendi. Et sc̄dm̄ eun
dem. e. di. o3 q̄ cōtritio h̄eat̄ de oi pcc̄o mortali
Ratio est. quia in omi pcc̄o mortali est actualis
auerſio voluntatis a deo. Et q̄ cōtraria cōtrarijs
curantur: ideo o3 q̄ in omi remissione peccatorū

fit actualis auersio a peccatis et conuersio ad deū
et hoc dicitur contritio. ¶ De peccatis autē obliuiscit sufficit
contritio generalis cum conatu ad recordandū et do
lendum. et dolere de obliuione peccatorū que ex ne
gligentia contingit. Si autē querat. si specialis contri
tio de quolibet peccato requiratur. ¶ sufficiat vna
generalis pro omnibus. ¶ Sic rēdet Tho. in. 2. to. di. 11.
q. 7. tum ad principiū contritionis. scilicet cum quis de
peccatis suis cogitans dolet. et si non dolore contri
tionis saltem dolore attritionis. et q. sit specialis
dolor de peccatis que quis habet in memoria. si quā
tum ad terminum. qui est dolor iam gratia infor
matus. sufficit q. sit vna contritio de omnibus
tunc enim ille motus agit in virtute omnium disposi
tionum precedentium. hec Tho. ¶ Et quia nemo scit
vtrum habeat gratiam que requiritur ad contritionem
ideo nemo potest esse certus de sua contritione. nec
propter omnes de sua remissione. Et dicit Richar. ordi
minorum. in. 2. di. 11. q. si confitens in peccato mortali
est attritus de peccato suo. ut probabiliter possit pre
sumere se esse dispositum. non peccat absolucōe
recipiendo. ymmo frequenter virtute clauium per
suscepconem absolucōis formatur sua attritio
et fit contritio. ¶ Item nota q. est duplex con
tritionis dolor scdm Thomam et petrum in q. 2.
di. 11. scilicet intellectualis. qui est quedam perfecta
detestatio peccati. secundum rationem. et dolor sensibilis. qui

est dolor excitatus in parte sensitua ad alteraco-
nem et afflictionem corporis. ¶ **Primus** dolor
de necessitate requiritur ad remissionem peccati. et ille
etiam solus est sufficiens. quia sicut peccatum mortale
sufficiens committitur per solum actum voluntatis et
complacitiam deliberatam rationis. ita et sufficiens
deleberi potest per detestacionem voluntatis et displi-
centiam rationis. et hoc etiam est in parte nostra. per hypo-
thesi scilicet gratia. ¶ **Secundus** dolor scilicet sensibilis etiam
valet ad remissionem peccati. sed non est necessarius
sed de perfectione contritionis. nec est in parte nostra.
etiam per hypothese gratia. ¶ **Item** dolor intellectualis non
potest esse nimis. sicut nec caritas. unde preterit potest
esse minima. sed sensibilis potest esse nimis. sicut in
ieiunijs et alijs afflictionibus corporis. Ideo oportet quod
sumatur pro mensura debita conservacione subiecti
¶ **Item** non secundum Thome in 2to. di. 11. quod vera contritio
in habitu semper debet manere. id est homo semper debet
habere istam dispositionem. quod quando recordatur de peccatis
commissis habeat displicentiam saltem secundum rationem
¶ **Item** secundum Petrum in 2to. di. 1. maior debet esse dolor
intellectualis de maiori peccato habitualiter non actu-
aliter. si considerant non solum in communi. in quantum sunt offen-
sa dei. sed etiam in speciali debet esse maior dolor de ma-
iori peccato. quia maiorem rationem doloris habet maius peccatum
dolor etiam sensibilis conveniens est ut sit maior
de maiori. quamvis non necessarius. ¶ **Item** scilicet

Tho. in qdlibet. a **Inno.** quia contritus magis de
bz diligere deū q̄ seip̄m. culpa aut̄ est cont̄ deū
et pena cōtra seip̄m. Ideo debz cōtritus potius eli
gere om̄ez penā q̄ deū velle offendē. Descendere
aut̄ ad hanc penam vel illam nō tenetur. immo
fatue faceret descendēdo ad ista p̄cularia. Et aliū
super hoc sollicitando. **I**tem peitente amone
as ut non ex quadā cōsuetudine quia sic aliqui
faciūt. veletiam ex timore. p̄ncipaliter p̄pter vi
tan das penas eternas vel p̄pter euasionem in
firmitatis si esset infirmus. vel alicuius alterius
vel tribulacōnis t̄p̄alis. faciat cōfessionem q̄ sic
modicum sibi p̄deset. **S** p̄ncipalit̄ eam faciat
ad placandum deū. et sibi recōciliand. ad satisfā
ciendū d̄me offen se. et eccl̄ie obediend. que hoc
remedium ordinauit ad cōsequendā remissionē.
Item in p̄cessu confessionis si aliqua dicēt ad
sui excusationem vel alleuiacōnem p̄c̄i p̄nētia
utputa q̄ diabolus fecit eū facere tale malū. vel
planete vel vicini vel cōsaguinei vel hmōizeum
rephendas. ostēdendo ei falsitatē suā. quia. s. n̄
lus trahitur ad p̄c̄m nisi p̄pria maliciā sua et vo
luntate. et ideo non se excuset s̄ accus. iij. q. v. **I**n ē
Item si recitat p̄c̄ā alioꝝ sine n̄c̄itate. cū se
sine hoc sufficienter possit exp̄mere suū. re
prehendas et ammoneas. ut nichil dicat de fa
ctis aliorum. **V**nde posset peccatum alterius

te regi. nisi hoc faceret ex aliqua cā. nō solum ne
cessaria. s; etiam alias valde racōnabili. ¶ Item
si dicat longas fabulas. amoneas eum ut dimit
tat supflua. ⁊ solum quantum est necēariū ad de
claracōez pccī dicat. nec immisceat narracōnem
suarum tribulacōnū cū pccīs. ut faciūt mulieres
¶ Item amoneas ut non vtatur verbis pallea
tis seu sophisticis. ad dandum intelligere vnū
pro alio. nec etiam vtat verbis nimis turpibus
vbi possit per verba honestiora peccatū declarāe
de hīs tamen in hoc vltimo sc; dictis plus vel
minus penitentes ammonneas. prout videb; eos
indigere in prosecucōne sue cōfessionis. ⁊. ⁊. ⁊.

De cōdicōibus cōfessionis. ⁊. ⁊. ⁊. 8.
Omit autem Tho. in. 2. di. 11. q. confessio
deb; h;re. 16. cōdicōes. Que quidem con
tinentur in hīs versib;: Sit simplex hu
milis confessio pura fidelis. Vera frequens
nuda discreta libens verecunda. Integra secre
ta lacrimabilis accelerata. Fortis et accusans ⁊
sit parere pata. ¶ Primo sit simplex. ut non re
citet in confessione nisi q; p;inet ad declaracōnē
sui pccī ⁊ qūtitatem eius. ⁊ non alie historie mi
sceantur. ¶ Humilis ut sc; se miserum cognoscat
cōfitens. ¶ Pura ⁊ recta intencōne non ut repu
tetur bonus. vel ut laudetur ab hoib;. ¶ Fidelis
id est vera et sine vlla falsitate. ut sc; non dicat